

בש"פ 7616/18 - מדינת ישראל נגד שמעון יעקב, יוסי בן דהן

בבית המשפט העליון

בש"פ 7616/18

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. שמעון יעקב
2. יוסי בן דהן

בקשה (שנייה) להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בכסלו התשע"ט (11.11.2018)

בשם המבקשת: עו"ד בת שבע אבגז, עו"ד אפרת רותם

בשם המשיב 1: עו"ד מנחם רובינשטיין, עו"ד ארז אבוהב

החלטה (בעניינו של המשיב 1 בלבד)

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב 1 (להלן: המשיב) מעבר לתשעה חודשים בפעם השנייה החל מיום 1.11.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 6857-11-17 (מאוחד עם תפ"ח 48914-08-16) בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. המשיב הוא אחד הנאשמים בכתב אישום הנסב על עבירות חמורות רבות, והוא כיום מאוחד עם כתב אישום נוסף במסגרת פרשה הידועה כ"פרשה 1131". למשיב מיוחסות במסגרת כתב האישום עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) וניסיון רצח לפי סעיף 305(1) לחוק.
3. עיקרי הדברים הנוגעים למשיב כמו גם פרטי כתב האישום פורטו בהחלטה מיום 30.4.2018 שבה נדחה ערר שהגיש נגד ההחלטה לעצרו עד תום ההליכים (בש"פ 3126/18, השופט ע' פוגלמן). לענייננו ראוי לחזור ולציין כי לקראת סוף שנת 2016 הוצא צו מעצר בינלאומי נגד המשיב, ששהה בארגנטינה, ובאוקטובר 2017 הוא הועבר לארץ בתום הליך הסגרה. ביום 31.7.2018 הוארך לראשונה מעצרו של המשיב בבית משפט זה בתשעים ימים בהסכמתו החל מיום 3.8.2018 (בש"פ 5669/18, השופט י' אלרון).
4. כעת, מבקשת המדינה הארכה נוספת של המעצר בתשעים ימים. כמפורט בבקשה, בשלב זה שמיעת הראיות בתיק טרם החלה, בין השאר בשל בקשות שהוגשו לדחיית שמיעת הראיות כדי לסיים הסדרת ייצוג והגשת בקשות לקבלת חומרי חקירה. כמו כן צוין כי כבר בחודש יולי 2018 נדחו הטענות המקדמיות שהעלה המשיב, ובהן טענתו "סיכון כפול". כעת נמסר כי שמיעת הראיות צפויה להתחיל ביום 24.12.2018, וכי נקבעו לה עתים מסודרות. העדות הראשונה צפויה להיות עדותו של עד המדינה המכונה ב' ב', שאינה נוגעת לאישומים שבהם מעורב המשיב, ולאחר מכן תישמע עדותו של עד המדינה המכונה א' א', עדות הרלוונטית אף לעבירות המיוחסות למשיב. לפי הערכת המדינה, עדות זו תתחיל רק לקראת סוף תקופת ההארכה המבוקשת או מיד לאחריה.
5. המדינה טוענת כי נוכח המסוכנות המיוחסת למשיב, וכן התקדמותו הצפויה של המשפט כמפורט לעיל, יש מקום להארכת המעצר. המדינה מצביעה על החשש להימלטות שצוין בהחלטות על מעצרו עד תום ההליכים, וטוענת כי בשום לב למכלול מאפייניו של המשיב, לרבות עברו הפלילי (הכולל 25 הרשעות קודמות, לרבות בעבירות נשק, סמים ואלימות) יש הצדקה להורות על הארכת המעצר, וכן אין הצדקה להורות על הזמנת תסקיר של שירות המבחן.
6. מנגד, בא-כוחו של המשיב טוען כי משפטו של המשיב צפוי להתמשך פרק זמן ארוך, בשל איחודו של כתב האישום נגדו ונגד עוד שניים (ובהם המשיב 2) עם כתב אישום גדול יותר. כמו כן, הוא מצביע על כך שהמשיב מצוי למעשה ברציפות במעצר זה כ-23 חודשים (בחיבור תקופת מעצרו בארגנטינה, שממנה הוסגר לישראל). בא-כוח המשיב מוסיף כי אין הצדקה להורות על מעצרו של המשיב על סמך טענה של חשש להימלטות, משזו לא צוינה במפורש בבקשה הנוכחית, וכן משום שאין בה ממש לגופה. למצער, טוען בא-כוח המשיב כי יש מקום להורות על הזמנת תסקיר של שירות המבחן לבחינת האפשרות של מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני או שחרורו לחלופת מעצר, כפי שנעשה בעניינו של המשיב 2.
7. להשלמת התמונה יצוין כי ביום 28.10.2018 הוריתי, בהסכמת בא-כוחו הקודם של המשיב, על הארכת מעצרו עד למתן החלטה אחרת. ביום 31.10.2018 נעניתי לבקשה לדחות את מועד הדיון בבקשה, על מנת לאפשר לבא-כוחו החדש של המשיב להיערך לדיון. הטיעון בפני בבקשה התקיים בסופו של דבר ביום 11.11.2018. כן יוער כי כבר ביום 1.11.2018 התקיים הדיון בבקשה להארכת מעצרו של המשיב 2 העומד לדיון עם המשיב לפי כתב האישום המקורי שהוגש נגדו - ושלו יוחסו עבירות של סיוע לניסיון רצח לפי סעיפים 305(1) ו-31 לחוק ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק. בהחלטתי מאותו יום הוריתי על הארכת מעצרו של אותו נאשם, בהסכמתו, בכפוף להזמנת תסקיר של שירות המבחן בעניינו (תוך ששני הצדדים שומרים על טענותיהם).

8. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ואת מכלול הנסיבות אני סבורה שדין הבקשה להתקבל. המסוכנות העולה מן המשיב, כמו גם מכלול מאפייניו – לרבות עברו ונסיבות חזרתו לישראל במסגרת הליך ההסגרה – תומכים בעת הזו בהארכת המעצר ללא בחינת האפשרות לשחרור לחלופה או למעצר בפיקוח אלקטרוני. אכן, התמשכותם של משפטים בפרשות גדולות מציגה אתגר מתמשך לפיקוח על שלילת חירותם של נאשמים, אך דומה שמקרה זה נמנה עם אותם מקרים שבהם יש הצדקה להארכת המעצר, בשים לב לעילות המעצר הקיימות נגד המשיב וכן להתפתחויות הצפויות במשפט ולמהלך הדברים עד כה (ראו: בש"פ 8603/06 מדינת ישראל נ' גבאי, פסקה ט"ו (21.11.2006); בש"פ 8845/08 מדינת ישראל נ' סבג, פסקאות 8-9 והפניה שם (30.10.2008); בש"פ 10681/08 מדינת ישראל נ' בן דוד, פסקאות כ"ג-כ"ד, כ"ז-כ"ח (19.1.2009)). אין צריך לומר ששומה יהיה להוסיף ולעקוב אחר קידומו של ההליך העיקרי ומכלול הנסיבות בעתיד. יש להוסיף כי מצאתי את עניינו של המשיב 2 שונה מזה של המשיב דן בכמה היבטים רלוונטיים, ובכללם העבירות המיוחסות לו, עברו הפלילי ועוד. על כן, אינני סבורה כי בעת הזו יש בהחלטה שקיבלתי ביום 1.11.2018 כדי לשנות מן התוצאה שאליה הגעתי.

9. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב החל מיום 1.11.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 6857-11-17 (מאוחד עם תפ"ח 48914-08-16) בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשע"ט (12.11.2018).

ש ו פ ט ת